

## Els bisbes i la unitat d'Espanya

Dij, 21/11/2019 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

El president de la Conferència Episcopal Espanyola, Ricardo Blázquez Pérez, ha demanat en la sessió inaugural de la CXIV Assemblea Plenària que la "temptació del caos no prevalgui mai sobre la unitat assegurada per la Constitució". Aquestes paraules m'han impressionat. Blázquez ha fet tot un manifest de regeneració política en pocs mots. La primera part de la frase és pròpia de qui té por al canvi. Penso que només es pot criticar el caos, des de la més profunda comprensió conservadora i immobilista de les dinàmiques socials. Els estudis sociològics revelen que les societats progressen quan s'alteren els equilibris interns i sorgeix el caos. En aquest instant, el que cal es saber gestionar els moments caòtics per conduir el canvi a bon port. Per això, benvingut sigui el caos perquè gràcies a ell podem progressar.

Dit això convé reflexionar sobre la segona part de la frase: la unitat. No és la unitat, en abstracte, sinó la unitat d'Espanya. Tot en majúscules. Aquí és on Ricardo Blázquez pren partit en favor de les visions unionistes. El president de la Conferència Episcopal no és inclúsiu i ignora als cristians que estan a favor de les opcions independentistes. Paradoxalment, per analogia a la crítica que els unionistes fan al president Torra, només representa a uns cristians d'Espanya. Com a introducció al seu excursus prèviament havia dit: "En els últims dies persones amb responsabilitats polítiques han emès opinions sobre la nostra situació; unes clares que tranquil·litzen, altres bastants fosques que deixen perplexitat i altres de caràcter reivindicatiu que creen sobresalts. No és exagerat dir que probablement una certa confusió ens envolta; com aquestes manifestacions que s'han anat succeint freqüen amb freqüència aspectes fonamentals de la Constitució aprovada l'any 1978, la inquietud afecta més profundament a la nostra convivència". És, sens dubte, una descripció del caos que anunciarà després. Pel cardenal Blázquez el remei al caos és la unitat constitucional. Fora de la Constitució, només hi ha el caos. El president de la Conferència Episcopal Espanyola afirmà La Constitució no té data de caducitat ni està limitada a algunes generacions. Està oberta a possibles reformes per a les quals la mateixa Constitució ha indicat el procediment. L'èxit de la Transició amb el fruit de la Constitució va ser motiu de serenitat que no pot ser qüestionat trencant l'acord amb el qual va ser aprovat".

Ricardo Blázquez defensa el consens constitucional i adverteix que no es pot trencar aquest acord. Bé, és una opinió. Però també es pot pensar el contrari. És a dir, que sense un nou consens no pot haver-hi pacte i que ara, els esdeveniments qüestionen la solidesa dels acords presos en el període constituent. La reflexió sobre la unitat d'Espanya feta pel cardenal Blázquez és un afer polític, perquè la unitat d'Espanya no és una qüestió moral, sinó una solució política concreta a l'articulació de l'Estat tan legítima com la contrària, el reconeixement del dret a l'escissió d'una part d'aquest Estat. La unitat d'Espanya ni és sagrada ni és bé moral. No pensen així molts bisbes. L'anterior secretari de la Conferència Episcopal espanyola afirmà amb rotunditat "posar en perill la convivència dels espanyols negant unilateralment la sobirania d'Espanya sense valorar les greus conseqüències que aquesta negació podria comportar no seria prudent ni moralment acceptable. Pretendre unilateralment alterar aquest ordenament jurídic

en funció d'una determinada voluntat de poder local o de qualsevol tipus és inadmissible". Aquesta és el pensament de molts bisbes de la Conferència Episcopal. Davant d'aquest criteris, no hem d'insistir tossudament que la unitat d'Espanya no és, en sí mateixa, cap bé moral que pugui avantposar-se al dret inalienable dels pobles de l'Estat a decidir la seva organització política i la seva relació entre ells.